

Bruxelles la belle

Mijn vriendin Anjo Kan, de fotograaf van dit artikel, somt op wat ze allemaal niet wil zien: het Europees Parlement, Manneke pis en het Atomium.

We zijn op zoek naar het minder typische Brussel. Hangend uit het autoraam probeer ik iemand aan te houden om ons de weg naar het hotel te wijzen. Een brunette is zo aardig om te stoppen.

Even denk ik dat ik haar niet versta door de auto's die over de kinderkopjes razen, maar ze spreekt Frans. Ik was even vergeten dat deze taal hier over het algemeen wordt gesproken. Brussel is Vlaams, maar het lijkt op Parijs.

De architectuur is Frans.

TEKST Megan Minnebo, FOTOGRAFIE Anjo Kan
TEKSTBEWERKING: Yvonne Kroonenberg

In het hart van het centrum van Brussel ligt de Grote Markt. Door de wederopbouw na het bombardement van de Franssen zie je de Barok, Renaissance en de Gotische stijl samen op één plein. Er staat geen enkel modern gebouw. Ook geen wolvenkrabbers die boven de eeuwenoude gebouwen uitkomen. Alsof de tijd heeft stil gestaan. De stad heeft ook verschillende parken. Met zijn tweeën lopen we door het Warande park. De paden leiden naar de drie machten om het park heen: de wetgevende, de bestuurlijke en de rechterlijke macht. We volgen het pad naar het bestuur om bij het Magritte Museum te komen. We willen zijn schilderijen zien met de blauwe lucht en de witte wolken waar hij zo beroemd om is. Ik hou van deze surrealistische schilder en ik deel zijn belangstelling voor bomen, vogels en het vrouwelijk lichaam.

Halo van ijzerdraad

We zijn uitgenodigd om een kijkje te nemen in het atelier van Elvis Pompilio, de hoedenmaker. Trots laat hij zijn kunstwerken zien. De hoeden lijken aan bomen te groeien, die langs de muren zijn geplaatst. 'Ah, je moet ze passen!' roept de hoedenmaker enthousiast. Voor dat ik antwoord heb kunnen geven, heeft hij een creatie van mosselen op mijn hoofd gezet. 'Nee, die is niet geschikt,' mompelt hij en kiest een andere hoed. Ik kijk in de spiegel. Ik zie er uit alsof ik als engel op aarde ben neergedaald met een *halo* van ijzerdraad. De mildere versie van Lady Gaga

**BRUSSEL IS
VLAAMS, MAAR
MET FRANSE
ARCHITECTUUR**

**WE KENNEN
ALLEMAAL
MANNEKE PIS,
MAAR VAN
JEANNEKE PIS
HAD IK NOG
NOOIT GEHOORD**

zou je kunnen zeggen. Mijn vriendin lacht me bemoedigend toe. 'Wil je ermee op straat?' Ik schud beslist mijn hoofd. Met kunst op mijn hoofd kan ik niet uit winkelen.

In een straat achter de grote markt lopen we langs een etalage waar de schotse ruit centraal staat. De kleding van Peau d'Âne is in vintagestijl gemaakt. Er zijn meer winkels met vintage: Foxhole en Oxfam Vintage. Brussel heeft ook zijn eigen Kalverstraat, de Nieuwmarkt. Een brede straat waar alle grote winkelketens te vinden zijn.

Marokkaanse schone

Om onze zoektocht naar het geheime Brussel tot een succes te maken, hebben we om een gids gevraagd, geen boekje, maar een Marokkaanse schone. Ze heet Fady One en ze is een bekende DJ in de Brusselse scene. Ze heeft de vorige avond tot 5 uur in de ochtend muziek gedraaid en is net wakker. Ze neemt ons mee op een kleine *gay tour* door Brussel. We kennen natuurlijk allemaal Manneke pis, maar van Jeanneke pis had ik nog nooit gehoord. Ergens achter in een doodlopend steegje vinden we het hurkende meisje. Helaas heeft deze meid niet de stad van een ontploffing gered zoals ons Manneke. Het blijkt een marketingstunt van de eigenaren van de cafés in de steeg. Als je in een ondeugende bui bent kun je een kijkje nemen bij Lady Paname op de *Rue des Grands Carmes*. In deze winkel verwacht je ieder moment een show van een burlesque danseres. De zoete

geuren van de oliën vult de kleine ruimte. Aan de roze muren hangen maskertjes en lingerie. Bij de kassa staat een doosje vol handgemaakte tepelkwastjes. En als je een stukje doorloopt vind je achter in de winkel een kast vol seksspeeltjes in alle soorten en maten.

Het is moeilijk kiezen waar we in de zon zullen gaan zitten voor een drankje. Op de Kolenmarkt en het Sint-Goriksplein zijn veel terrassen. Maar er is nog meer te zien! Madame Moustache is een club met een circus uitstraling en een lounge zithoek die doet denken aan een oud bordeel. Hier worden thema avonden georganiseerd waaronder ook voor LGBT's. De *gay scene* is over het algemeen gemengd, zegt Fady. Er zijn geen kroegjes alleen voor mannen of alleen voor vrouwen. Dat geloven we niet. Er zijn genoeg vrouwen die liever iets gaan drinken in een bar die exclusief voor dames is. Na heel lang aandringen van onze kant en ontkenning van haar kant komt ze toch met één kroegje. Ze woont nota bene in dezelfde straat, maar is nog nooit binnen geweest.

Ladies World

Anjo en ik stappen bij Fady in de auto. Met haar elleboog leunend op het linkerportier en één hand aan het stuur verlaat ze crossend het centrum. Op de *Chaussée de Waterloo* stoppen we voor Ladies World. Met drie cocktails nemen we plaats aan een tafeltje bij het raam. Aan de bar hangt een groepje vrouwen,

**ER ZIJN GEEN
KROEGJES ALLEEN
VOOR MANNEN
OF ALLEEN VOOR
VROUWEN**

die luidruchtig met elkaar in gesprek zijn. Al snel merken ze de fotograaf op. Grote handgebaren gaan snel over in gelach en wat schouderklopjes. Blijkbaar zijn ze allemaal getrouwd met een man en doen ze dit onder het mom van een 'vergadering'. Nu snap ik waarom Fady hier nooit komt. Toch is ze bij haar Marokkaanse familie ook niet uit de kast. Als het testosterongehalte in de kroeg stijgt en de gereedschapskisten tevoorschijn komen is het tijd om te gaan.

Met dezelfde snelheid als we hier gekomen zijn racet Fady met ons op de achterbank naar de bossen. Voor de zekerheid vraag ik waar we naar toe gaan. Dit begint sterk te lijken op de opening van een slechte horrorfilm. 'We're going to a place where I go to party', versta ik met moeite door de electro-pop muziek heen. De gebouwen van de stad maken plaats voor groen, tenminste ik neem aan dat het groen is. Het is hier zo donker dat ik geen hand voor ogen zie. Ik slaak een zucht van opluchting als ik een slinger van lichtjes in de bomen zie hangen. Door de modder volgen we de weg langs het licht. En uit het niets staat daar, op het topje van de heuvel, een herberg. De grond onder onze voeten beeft op de beat van de muziek. Het wordt een enerverende avond. The Wood is een club zonder vaste bezoekers. Elke avond wordt andere muziek gedraaid en dat brengt weer een nieuw publiek met zich mee. Op de evenementenlijst van de site kun je zien wat de sfeer van de avond zal zijn.

De Sablon

De Sablon is een wijk vol woonwinkels. Alles staat er uitgesteld, van antiek tot design. Op het plein de Grote Zavel is elke zaterdag en zondag een antiekmarkt. De markt wordt omringd door luxe chocolatiers en bruine kroegjes. Als je goedkopere waar zoekt, loop je via de Kapellemarkt richting het Vossenplein. We stoppen bij een winkel tegenover de kerk. Voor het pand staat een ijzeren bankje, een antieke paspop en wat stoeltjes. Door de deuropening zwieren de Franse *chansons* om mijn oren. Langs schoolbanken, meters hoge apothekerskasten en retro lampen baan ik me een weg door de winkel. Ik durf niks aan te raken. Alles staat boven op elkaar gestapeld en ik ben bang dat de torens in elkaar storten.

Er staan verschrikkelijk veel spullen. Telkens als ik denk dat ik het einde heb bereikt, rijst er tussen de spullen weer een trap omhoog. In elke hoekje staat een andere verzameling. Wie koopt dat allemaal? En hoe vissen ze de voorwerpen uit de stapels? Stel ik wil die meters lange rode kano hebben hoe komt die dan in hemelsnaam van de derde verdieping beneden? Ik zou hier wel een hele dag rond kunnen struinen en steeds weer nieuwe dingen zien. En dit is niet de enige antiekwinkel, er zijn er wel twintig van dit soort zaken in de Sablon.

De *Rue de Blaes* met woonwinkels, antiek en design, voert ons

IN ELK HOEKJE STAAT EEN ANDERE VERZAMELING

Brussel is het makkelijkst bereikbaar met de trein. Als je het centraal station uitstapt ben je meteen in het centrum. Het openbaar vervoer is heel toegankelijk. Met een Brussel card kan je voor 24, 48 of 72 uur onbeperkt reizen met het OV. Maar alles binnen het centrum is gemakkelijk te voet te doen. Dan geniet je het meest van deze prachtige stad.

verder naar het Vossenplein waar elke dag een vlooiemarkt is. Meeneuriënd met het geluid van de accordeonist die op de hoek zit te spelen, schuifelen we tussen de geblokte kleedjes door. Terwijl alle spullen op de Grote Zavel in keurig vitrines lagen, liggen hier overal hoopjes bestek, roestige deurklinken en versleten knopen. Op een zonnige lentedag kun je hier heerlijk op een terrasje langs het plein zitten. Turend naar alle mensen die voorbij komen.

Kika Kitchen

Van al dat slenteren hebben we honger gekregen en gaan Kika Kitchen binnen. Een restaurant met een vintage, retro interieur. De bediening lijkt gecast op hun uiterlijk. Met hun *nerdy* zwarte brillen en platinablonde kapsels passen ze perfect in het decor. Met rinkelende oorbellen wijst een serveerster ons een plek aan tussen alle lege tafeltjes. De restaurants in Brussel stromen pas rond een uur of negen vol. Een vleug van verse kruiden komt voorbij als de artistieke jonge meid een kleurrijk assortiment van bruschetta's voor onze neus zet. Ondertussen zijn er meer mensen gearriveerd. Een groepje studenten zoekt hevig discussiërend een tafel uit, een gezin neemt plaats. De twee kinderen gaan rustig op een stoel zitten en gedragen zich voorbeeldig. Dan komt er nog een stel jonge

mensen binnen. Ze lijken thuis te horen in dit interieur. Ondanks de opkomende drukte is het niet benauwd in Kika Kitchen. Er is ruimte doordat het plafond lijkt te reiken tot in de hemel. De rinkelende oorbellen komen weer onze kant op, dit keer met een bord papardelle met wilde paddenstoelen en truffel. Tegenover mij zit Anjo te smullen van haar Thaise balletjes met rijst. We sluiten de avond af met een bananen *gratin* en een chocoladetaartje. Eigenlijk zitten we propvol, maar de smaken hier zijn zo verfijnd. Een toetje kunnen we dan natuurlijk niet overslaan. Bovendien is Kika Kitchen niet duur. ●

Toerisme België

www.belgie-tourisme.nl

Fady One

www.myspace.com/fady_one

The Wood

www.thewood.be

Kika

www.kikakitchen.be

Magritte Museum

www.musee-magritte-museum.be

Elvis Pompilio

www.elvispompilio.com